Nr. 97. Poznań, piątek 26. sierpnia 1927. IX. Rok.

RYNEK DRZEWNY

ORGAN DLA HANDLU I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

OFICJALNY ORGAN GIEŁDY DRZEWNEJ W BYDGOSZCZY, OFICJALNY ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁOWCÓW DRZEWNYCH W POZNANIU, OFICJALNY ORGAN KURSU HANDLU DRZEWEM W BYDGOSZCZY.

WYCHODZI W PONIEDZIAŁKI, ŚRODY I PIĄTKI.

PRZEDPŁATA na wrzesień 1927 r. wynosi: w Poznaniu przy odbiorze z ekspedycji: 4.— złote. Na pocztach 4.19 złote. Pod opaską wprost z ekspedycji w kraju i w wolnem mieście Gdańsku: 4.70 złote. Pod opaską za granicą (oprócz Gdańska): 6.— złotych. Numer pojedyńczy kosztuje: w Poznaniu w Ekspedycji 35 groszy. Z przesyłką pocztową w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 40 groszy. Zagranicą 50 groszy.

Redakcja, Administracja, Ekspedycja „RYNKU DRZEWNEGO":
Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 1820.
Drukarnia:
Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 3406.
Konta bieżące:
Konto P. K. O. 206377. Bank Handlowy w Warszawie Oddział w Poznaniu. Bank Przemysłowców Poznań. Bank Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego w Poznaniu.

ZBIGNIEW HRYNIEWIECKI.

Polska Ustawa Przemysłowa w zastosowaniu dla przemysłu i handlu drzewnego.

(Dokończenie).

W zewnętrznym oznaczeniu należy uwidocznić dokładnie i czytelnie imię i nazwisko, lub firmę przemysłowca, oraz rodzaj przedsiębiorstwa i to w sposób, wykluczający wszelką wątpliwość, czy chodzi o przemysł wytwórczy, handlowy lub usługowy.

Uwidocznione imiona i nazwiska muszą się zgadzać z imionami i nazwiskami, podanemi w zgłoszeniu (art. 7), lub też we wpisie firmy do rejestru handlowego.

Przedsiębiorstwa, prowadzone przez osoby prawne, należy oznaczyć na zewnątrz przez uwidocznienie na zewnątrz zarejestrowanej firmy (art. 33).

Według art. 2 ustawy z dnia 2. sierpnia 1926 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. Nr. 96, poz. 559) oznaczenie przedsiębiorstwa nie może być takie, aby wprowadzało w błąd odbiorców co do tożsamości z innem przedsiębiorstwem konkurencyjnem, gdziekolwiekby się ono znajdowało. „Jeżeli ktoś z powołaniem się na swe prawo (np. prawo do nazwiska) oznacza swe przedsiębiorstwo w sposób mogący wywołać pomyłki co do tożsamości z innem przedsiębiorstwem konkurencyjnem, które już dawniej używało podobnych oznaczeń, winien przez odpowiednie dodatki do oznaczeń usunąć możliwość wprowadzanie w błąd odbiorców, sąd jednak na wniosek późniejszego używacza oznaczeń może według uznania nakazać umieszczenie dodatków, usuwających obawę wprowadzania w błąd odbiorców, także temu przedsiębiorcy, który wpierw oznaczenie używał, chociaż jest powodem".

Powyższe postanowienia, dotyczące ujawnienia firmy na zewnątrz stosuję się odpowiednio do ogłoszeń, cenników i tempodobnych publikacji przemysłowych, tyczących się jego przedsiębiorstwa (art. 35).

Na podstawie uprawnienia nabytego przez przemysłowca, może być po jego śmierci wykonywany dalej odnośny przemysł na rachunek wdowy przez czas jej wdowieństwa, albo na rachunek małoletnich zstępnych, przez czas ich małoletności. Przemysł nie może być wykonywany na rachunek wdowy, o ile była ona sądownie rozdzielona od stołu i także z własnej winy, lub też została wykluczona od spadkobrania.

Władzy przemysłowej I instancji należy donieść bez zwłoki, na czyj rachunek będzie wykonywany przemysł i równocześnie wymienić osobę, powołaną do dalszego prowadzenia przemysłu.

Jeżeli oprócz wdowy, która chce korzystać z prawa, określonego powyżej, pozostali także małoletni zstępni do spadku uprawnieni, natenczas prawo dalszego wykonywania przemysłu przysługuje wspólnie wdowie i tym zstępnym, o ile przemysłowiec nie poczynił w tej mierze innych zarządzeń.

Prowadzenie przemysłu na rachunek masy upadłości (konkursowej) lub spadkowej należy również zgłosić władzy przemysłowej.

Osoby, powołane do dalszego prowadzenia przemysłu w powyżej przewidzianych wypadkach, winny odpowiadać warunkom ustawowym dla prowadzących przemysł (art. 40).

Dopóki przemysł prowadzi się w myśl powyższego na rachunek spadkobierców, albo na rachunek masy upadłości (konkursowej) lub spadkowej, należy go prowadzić pod nazwiskiem (firmą) ostatniego posiadacza, z dodatkiem wskazującym na ten stosunek (art. 34).

Przemysł ze stałą siedzibą wolno prowadzić przez ustanowionego w tym celu zastępcę. O ustanowieniu zastępcy należy jednak donieść władzy przemysłowej, wykazując równocześnie, że zastępca posiada ustawowe warunki prowadzenia odnośnego przemysłu.

W razie wydzierżawienia przedsiębiorstwa przemysłowego należy donieść o tem władzy przemysłowej I instancji. Donieść o tem winien przemysłowiec wspólnie z dzierżawcą, który winien wykazać, że posiada ustawowe warunki prowadzenia odnośnego przemysłu.

Jeżeli władza przemysłowa zabroni prowadzenie przemysłu przez zgłoszonego zastępcę z powodu, że zastępca nie odpowiada warunkom ustawowym, prawo odwołania się do wyższej władzy przemysłowej przysługuje jedynie przemysłowcowi (art. 38).

Za wykroczenie, popełnione przez zastępcę, ulega karze także przemysłowiec, jeżeli nie przeszkodził popełnieniu wykroczenia, chociaż mógł to uczynić (art. 129).

Dzierżawca przedsiębiorstwa przemysłowego jest co do praw i obowiązków, wypływających z niniejszego rozporządzenia i co do prowadzenia przemysłu uważany za przemysłowca samodzielnego (art. 38).

Przemysłowiec ma prawo nawet sposobem okrężnym osobiście lub przez swych pracowników (pełnomocników handlowych, komiwojażerów): 1. Zbierać zamówienia na swe towary u kupców i wytwórców, w których przedsiębiorstwie towary odnośnego rodzaju mają zastosowanie, 2. Skupywać dla potrzeb swego przemysłu towary u kupców, wytwórców lub w miejscach publicznej sprzedaży.

Minister Przemysłu i Handlu ustala drogą rozporządzenia, po wysłuchaniu opinji izb przemysłowo-handlowych bliższe warunki wykonywania czynności określonych w ustępie poprzedzającym, oraz ustala towary, na które można szukać zamówień także u innych osób, aniżeli wskazanych w ustępie poprzedzającym pod l. 1. W taki sam sposób reguluje Minister Przemysłu i Handlu zbieranie zamówień na towary przez samodzielnych ajentów handlowych (art. 39).

Zarządy zakładów przemysłowych, których wykaz ustala Minister Przemysłu i Handlu, są obowiązane przedstawiać władzy przemysłowej II instancji w wyznaczonych przez nią terminach, informacje co do produkcji i urządzeń zakładów (art. 44).

O otworzeniu filji należy donieść tak władzy przemysłowej I instancji, właściwej dla głównej siedziby przemysłu, jakoteż władzy przemysłowej, właściwej dla miejsca siedziby filji.

Co do osoby kierownika filji, co do miejsca, urządzenia i zewnętrznego oznaczenia filji stosuje się przepisy dotyczące zakładu głównego (art. 37).

W myśl tego artykułu nie uważa się za filje lokalu sprzedaży, urządzonego poza wytwórnią (tylko dla przedsiębiorstw przemysłowych). W konsekwencji tego, przepisy odnoszące się do kierownika wytwórni, nie tyczą się kierownika lokalu sprzedaży, że zatem w szczególności nie może powstać kwestja co do żądania wykazania dowodu fachowego uzdolnienia kierownika lokalu sprzedaży do prowadzenia odnośnego rodzaju przemysłu wytwórczego, gdyż do takiego kierownika mają zastosowanie tylko ogólne wymogi ustawowe, dotyczące prowadzących handel.

O zaniechaniu prowadzenia przemysłu i każdej zmianie lokalu przemysłowego należy bezzwłocznie zawiadomić władzę przemysłową I instancji (art. 36).

Zrzeczenie się uprawnienia przemysłowego obowiązuje od dnia, w którym władza przemysłowa otrzymała doniesienie (art. 135).

Przekroczenie przepisów niniejszego rozporządzenia ulegają przedawnieniu z upływem 6 miesięcy, licząc od dnia popełnienia wykroczenia (art. 130).

Do spraw, co do których wdrożono postępowanie przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, należy stosować pod względem właściwości władz, postępowania i środków prawnych dotychczasowe ustawy.

SPRAWOZDANIA HANDLOWE.

WIADOMOŚCI Z ANGLJI.

(Od naszego stałego korespondenta, S. Zimermann'a z Londynu).

Bezsprzecznie najbardziej intereresującym zdażeniem w ostatnich czasach były próby przedsiębrane przez drobnych eksporterów finlandckich importowanie materjału tartego do Anglji w inny sposób niż to było dotychczas praktykowane. Zanim jednak przyjdę do omówienia powyższego zagadnienia, muszę zaspokoić przedewszystkiem ciekawość czytelników co do skutków jaki pociągnął za sobą konflikt angielsko-rosyjski. Błędnem by było oczekiwać, że z oficjalnym zerwaniem stosunków dyplomatycznych zerwane zostały natychmiast wszelkie stosunki handlowe, nawet gdyby stolica nie zajęła podobnego stanowiska co do zaszłych wypadków, które N. B. zasługuje

ZBIGNIEW HRYNIEWIECKI.

Zwyczaje handlowe w handlu drzewem.

(Ciąg dalszy)

Jak dotąd*) obowiązują: maxymalna plenicy 30 m szerokość: w tyle 4,3 m, w środku maximum 4,00 m w przednim zaś końcu 3,5 m. Dopuszczalna głębokość zanurzenia, przy wiązaniu podwójnym, ustalono na 60 cm.

Drewno załadowane na tratwę luźno, które nie należy do sprzedanej partji drewna związanego w tratwę, winien odbiorca według ilości sztuk zdać na miejscu przeznaczenia transportu sprzedającemu.

VIII. Wiązanie podwójne i ładunek (gąska**).

§ 18.

O ile na tratwę został nałożony ładunek (tzw. gąska), natenczas sprzedający ma obowiązek usunąć takowy na swój koszt, o tyle, aby umożliwić liczenie i pomiar powierzchni tratwy.

Przy podwójnem i więcej razowem wiązaniu odpowiada sprzedający tak za podaną ilość, jak i za podaną masę drewna spławianego, dopóty, dopóki tratwy nie zostaną rozerwane, z wody wyjęte lub przeładowane.

Po upływie 6 miesięcy, licząc od dnia przejęcia ustaje ta odpowiedzialność sprzedającego.

*) Czy i obecnie w Polsce należałoby dopiero sprawdzić?

**) Porównaj nr. 40 „Rynku Drzewnego" z r. 1925 „Transport drewna drogami wodnemi".

Kupujący jest zobowiązany, natychmiast donieść sprzedającemu o tem, jeżeli podana w wykazie (zestawieniu) ilość sztuk, lub masa drewna nie zgadza się w dolnej warstwie, w przeciwnym razie jego prawo roszczenia pretensji upada, chyba, że kupujący dowiedzie, że nie miał możności donieść o tem zawczasu sprzedającemu. Czas trwania tej przeszkody uważa się jako termin zgłoszenia.

Do sprawdzenia dostawionego drewna zostaje zastrzeżony kupującemu czasokres 8 dni; przyczem warstwy spodnie należy tak długo pozostawić w pierwotnym (oryginalnym) wiązaniu[00]).

Wszystkie rodzaje drewna winny być przez sprzedającego tak zestawione, aby policzenie i przez kupującego było możliwe bez specjalnych kosztów i niebezpieczeństwa, w przeciwnym razie winien sprzedający ponieść związane z tem koszta

Przy dostawach wodą sosnowego drewna w stanie okrągłym nie uważa się drewna użytego jako balast odpowiadające wymaganiom prawidłowej dostawy.

IX. Wady i braki.

§ 20.

O ile dostawa drewna spławianego odbywa się po klauzulą brakowania (przy odbiorze) natenczas sprzedający ponosi koszta przewiązania i brakowania.

[00]) Ustępy oznaczone tym znakiem należały do przyjętych warunków sprzedaży, które dopiero od roku 1916 zaliczone zostały do zwyczajów handlowych, ponieważ były stosowane do tego czasu ogólnie bez zastrzeżeń.

na szczególniejszą uwagę. Główny powodem, dlaczego trzeba liczyć się z przeprowadzeniem kontraktów, jest poprostu tem, że tak Anglja przy ewentualnych nowych zakupach spodziewanych towarów, jak: Rosja, — która uzyskała kolosalne ceny, przy szukaniu nowego rynku zbytu — musiałaby ponieść znaczne straty.

Do tego przyłącza się jeszcze, jak już wspomniano, przeciwne zerwaniu stosunków stanowisko stolicy posiadającej takie znaczenie dla polityki ktaju.

Zależność, która odzwierciadla się w pewnej mierze w interesach drzewnych, pomiędzy Anglją i Rosją jest oparte na zupełnie naturalnym stosunku jaki zachodzi pomiędzy krajem który posiada tak wysoko rozwinięty przemysł i który musi importować z zagranicy gros potrzebnych mu surowców i produktów rolnych; a krajem który przedewszystkiem jest skazany na wywóz wyżej wspomnianych surowców oraz na przywóz z zagrenicy wszelkich potrzebnych mu gotowych fabrykatów. Jasnem jest więc, że mało krajów pozostaje w tak ścisłej od siebie zależności, przynoszącej obydwu stronom znaczne korzyści i że zerwanie stosunków pociągnie za sobą tylko znaczne straty dla obydwu stron. Takie jest też zdanie wybitniejszych ekonomistów angielskich, który równocześnie stoją na czele angielskiej „City", które znajduje ogólny oddźwięk w społeczeństwie, tak dalece, że nawet ten odłam nacjonalistycznej prasy, na której poparcie mógł zawsze dotychczas liczyć konserwatywny Rząd, zajął stanowisko opozycyjne, co przyczynia się niewątpliwie do ośmieszenia „tak ryzykownego" zerwania stosunków dyplomatycznych, a ta tak niepopularne akcje ze strony Rrządu, przyczynią się tylko do powiększenia rozdźwięku jaki istnieje pomiędzy gabinetem a narodem.

W konsekwencji opozycyjnego stanowiska, jakie zajmuje stolica w całej tej sprawie, przedsięwzięto politykę zwrotną, starając się złagodzić wszelkie te momenta, które ujemnie wpływają na ułożenie się stosunków handlowych, jak np. pozostawienie w kraju handlowych przedstawicleli rosyjskich przy równoczesnem wydaleniu politycznych reprezentantów Rosji. Nie mniej jednak należy liczyć się z obniżeniem ruchu handlowego pomiędzy obydwoma państwami, jeśliby po wygaśnięciu dotychczasowych kontraktów obecny rząd utrzymał się jeszcze przy sterze Państwa. Co prawda obawiać się tego zbytnio nie należy, gdyż nawet gdyby przed upływem kadencji nie zaszły żadne zmiany o składzie rządu, co resztę jest mało prewdopodobne, to jednak spodiewać się można prawie napewno że przy następnych wyborach dotychczasowy rząd nie przejdzie. Nowy rząd robotniczy wzgl. koalicyjny „Labour-Liberal" podejmie ma się rozumieć natychmiast rokowanie z Rosją i ta pewność jaką pokłada się w nowym rządzie, jest jedną z główniejszych przyczyn, z powodu której nie spodziewają się tutaj osłabienia interesów handlowych i co więcej w związku z nią zawiera się nawet nowe kontrakty. Oczywiście zależy wszystko od tego czy w międzyczasie nie zajdą jakieś szczególniejsze zmiany w obecnym położeniu, w każdym razie jak narazie nie należy obawiać się ujemnych skutkow zerwania stosunków handlowych, przynajmniej jeśli rozchodzi się o handel drzewny*). „Kaczka dziennikarska" zatem podane przez pragską prasę jakoby Rosja pod względem ilośçiowym odgrywała tylko zupełnie podrzędną rolę w imporcie Anglji okazuje się z gruntu fałszywa.

Wyżej wspomniane próby zbytu materjałów tartych na rynku angielskim przez pewną grupę drobnych eksporterów finlandskich w inny, niż dotychczas praktykowano, sposób posiada większe w rzeczywistości znaczenie dla środkowo-europejskich, a zwłaszcza dla polskich eksporterów niż dla Finlandji samej. Podane cyfry dotyczące wysprzedaży Finlandji sprawiły w rzeczywistości pewne wrażenie, szkoda tylko, że w części zupełnie błędne. Zapomniano bowiem sprawdzić czy wszystkie sortymenta i dymensje zostały zawczasu sprzedane czy tylko w przecięciu 75—80% ogólnej ilości. Jak to wynika bowiem z niedawno ogłoszonej statystyki, że podczas gdy z prima materjału stolarskiego sprzedano do 100% na nawet powyżej spodziewanej produkcji, to niektórzy tartacznicy, abstruhując zupełnie od posiadanych zapasów, sprzedali ledwie połowę swej rocznej produkcji

*) Coprawda niewielka to pociecha dla polskiego handlu drzewnego, dla którego właśnie kompletne zerwanie wszelkich stosunków handlowych pomiędzy Rosją i Anglą stworzyłoby nowe możliwości eksportowe (przyp. tłom.

Jeżeli w umowie o dostawę ustalono pewien procent albo liczbę plenic w celu sprawdzenia pod względem kuby, natenczas odnośne plenice zostają wybrane przez wylosowanie i w poszukiwaniu za grzybem odwrócone⁰⁰).

§ 21.

Przy brakowaniu progów kolejowych ponosi kupujący koszta stosowania (sztaplowania) a sprzedający pozostałe koszta brakowania.

§ 22.

Zawarta często w umowie klauzula „obejrzane i uznane za odpowiednie" lub podobne uznanie jakości wyklucza wszelkie dalsze brakowanie; jednak ustalenie zdrowotności drewna według przyjętych zwyczajów handlowych zostaje kupującemu zastrzeżone.

§ 23.

Drewno zbrakowane, tj. takie drewno, które jest częściowo kubiaste lub uszkodzone przez grzyby, jest tylko wtedy uważane jako odpowiednie do dostawy, o ile każda sztuka posiada przynajmniej dwie trzecie drewna zupełnie zdrowego⁰⁰).

§ 24.

O ile w myśl umowy udzielono 2% zniżki należności z rachunku na drewno kubiaste, natenczas kupujący jest zobowiązany przyjąć braków maximum do 6% masy⁰⁰).

§ 25.

O ile sprzedane quantum zawiera więcej niż 6% braków, jednak nie powyżej 20%, natenczas kupujący winien nadwyżkę drewna zbrakowanego do 10% przyjąć po cenie $^2/_3$ umówionej ceny kupna a pozostałą nadwyżkę do 20% po cenie równej $^1/_2$ umówionej ceny kupna.

Jeżeli jednak ilość drewna zbrakowanego przekracza 20% sprzedanego quantum, natenczas kupującemu przysługuje prawo albo stawienie sprzedającemu do dyspozycji tę ilość drewna zbrakowanego, która przekracza przepisowo 6%, lub też odrzucenia całej sprzedanej partji drewna jako nie odpowiadającej wymogom prawidłowej dostawy.

§ 26.

Wypośrodkowanie procentu drewna zbrakowanego uskutecznia się w odniesieniu do masy a nie ilości sztuk.

O ile przed przetarciem skonstatowano, że procent drewna kubiastego jest wyższy od zastrzeżonego w kontrakcie, natenczas koszta brakowania ponosi sprzedający⁰⁰).

§ 27.

Przy dostawach przetartych lub ociosanych belek, murtatów lub kantówki, jak też desek i bali, uszkodzenie przez grzyby nie powinno przekraczać 8% ilości sztuk, które należy obliczać po cenie $^2/_3$ umówionej ceny kupna.

(Ciąg dalszy nastąpi).

normalnego materjału budowlanego. To też wyjaśnia nam dlaczego pozwalali oni sobie dyktować do pewnego stopnia ceny, tak że zachodziła obawa, że ceny te zrównają się z cenami gdańskiemi. Drugim czynnikiem, który wpłynął poczęści na to zniżenie się cen, jest dość powierzchowne i b. szkodliwe (raczej niesprawiedliwe) ocenianie finlandskiego towaru, które w Anglji weszło poprostu w zwyczaj. Rozróżnia się bowiem tylko tartaki pierwszej i drugiej klasy („first" u. „secoud dess" saw mills) i tylko w ten sposób klasyfikowany towar. Podczas gdy w związku z tem, znanym, tak zw. „first dess" firmom musiano pójść nieco na rękę w ustaleniu cen, pozostałe natomiast mniej znane firmy zaliczano z góry do klasy drugiej i jako takim ofiarowano znacznie niższe ceny. Ten stan rzeczy sprzykszył się wreszcie eksporterom finlandskim i z wyróżniającą ich stanowczością załadowali znaczną partję drewna w wymiarach, które tu były w danym czasie najwięcej poszukiwane i wysławszy swoich pośredników do Anglji sprzedali towar bez trudności i po bardzo korzystnych cenach wprost odbiorcom, ku wielkiemu rozgoryczeniu tutejszych impoterów. Być może, że ta nauczka przyczyni się do tego, że importerzy tutejsi zdecydują się płacić normalne ceny za drewno, oraz zaprzestaną dotychczasowego powierzchownego oceniania towaru. W każdym jednak razie nabyte doświadczenie utwierdziło napewno pełnych powodzenia Finlandczyków w ich instynktownym odruchu, którzy będą się starali dalej w ten sposób postępować, aby uzyskać oopowiednie ceny.

Wniosek z tąd dla środkowo-europejskich eksporterów jest jasny, że w Anglji można uzyskać odpowiednio lepsze ceny tylko trzeba się starać zbyć towar na właściwej drodze. W obecnym czasie silnej konkurencji nie wystarczy trzymać się kurczowo dawnych źle funkcjonujących metod, trzeba się uciec do nowych metod, jakie np. w ciężkim przemyśle przyczyniły się niewątpliwie do uzyskania lepszych cen i uchylenia kryzysów.

Podobne ogólne traktowanie towarów pochodzenia środkowo-europejskiego zaczęło się w Szkocji, które pociągnąć może za sobą przykre a nawet bardzo szkodliwe następstwa. Panujące tu przekonanie, jakoby drewno środkowo-europejskie nie nadawało się do celów budowlanych, gdy jest za mało wytrzymałe, spowodowały smutne niestety doświadczenia, jakie porobili niektórzy z tutejszych importerów z pewnemi firmami polskiemi. Jeżeli jednak rozpatrywać objektywnie i ze znajomością stosunków gospodarczych na powyższą sprawę, to ostatecznie nie zadziwią nas zbytnio podobne fakta Stosunkowo bardzo rzadko, a przynajmniej w handlu drzewem Polski, można zaobserwować podobną gwałtowną zmianę, frontu handlowego, jaka miała miejsce pomiędzy Niemcami i Anglją, i byłoby dziwnem, jeśliby to raptowne zwiększenie, o wielokrotność, eksportu, z kraju o tak mało zaprowadzonej sztandaryzacji, do kraju, który tak silną wagę przywiązuje do jaknajdokładniejszego przytrzymywania się przyjętego podziału, obeszło się bez pewnych nieporozumień.

W każdym jednak razie to generalizowanie faktów w Anglji może pociągnąć bardzo przykre za sobą skutki i jest niewątpliwie jednym z głównych powodów niewytłomaczonego wprost zastoju w kształtowaniu się cen w sezonie, w którym prawie napewno można się było spodziewać znacznej zwyżki cen.

Te ciągłe trudności w osiągnięciu lepszych cen powinny być dla eksporterów przestrogą, którzy przedewszystkiem powinni zwrócić się w kierunku przeprowadzenia dokładnej standaryzacji sortymentów, jednostajnego oznaczenia jakościowego towaru, dalej dbać o jak najsumienniejsze przytrzymywanie się kontraktów i o zwrot na lepsze w wielu jeszcze innych momentach, których tu dla braku miejsca nie wyliczamy, a które nie pozostają bez znaczenia, aby uniknąć nieporozumieniu co do oznaczenia sortymentów i ich jakości w różnych częściach kraju i t. d., które w znacznej mierze ujemnie wpływają na korzystne kształtowanie się cen. Gdzie panuje nieścisłość, tam pole do uogólnień, a nic niema bardziej szkodliwego dla handlu jak uogólnienie w sensie negatywnym.

Jeśli nic w tym względzie nie zostanie przedsięwzięte, aby powstrzymać panującą tu tendencję, można w najlepszym razie oczekiwać utrzymania się cen jedynie na dotychczasowem niveau, a eksporterzy liczyć się z tem muszą, że dotychczasowe quantum drewna, dostarczanego do Anglji, może w przyszłym roku znacznie się obniżyć, tembardziej, że obecnie importowane ilości, szczególnie z Polski, stanowią już prawie rekord. Jak widać z ogłoszonych niedawno przez Ministerstwo Handlu cyfr za miesiąc maj, import miękkiego drewna tartego wynosił w tym miesiącu przeszło 290.000 loads. W ubiegłym roku w tym samym miesiącu (w którym N. B. strajk węglowy miał pewien wpływ) wwieziono tylko około 160.000 a w równie korzystnym maju roku 1925 również nie więcej niż 261.000 loads. Jeszcze wyraźniej ilustruje nam to przywóz za ostatnie pięć miesięcy, który wynosił: 1925 — 905,980; w następnym roku — 739.906, a do maja 1927 — 1.026.145 loads wwiezionego miękkiego drewna tartego. Szczególnie znamiennem jednak pod względem tendencji cen jest fakt, że podczas gdy w r. 1925 wartość wwiezionego towaru w ilości prawie 996.000 loads wynosiła Ł 5.197.385 to wartość ta w maju b. r. dla 1.020.000 loads wynosi tylko 4,992.690 funtów sterlingów. Widzimy zatem z powyższego, że zwiększeniu się ilości importowanego drewna o około 30.000 loads spadła równocześnie jego wartość o około Ł 200.000!

Udział Polski, w rzeczywistości jedynej ze znacznych ekporterów drzewnych środkowo-europejskich, w przywozie Anglji wynosi: w maju 1925 — 21.000; w maju ubiegłego roku 35.000; a w maju roku bieżącego 83.000 loads (zaokrąglono). W tych samych latach cyfry importowanego drewna w przeciągu pięciu ostatnich miesięcy wynoszą 119.000; 170.000 i 333.000 loads. Wartość tych towarów wynosiła 1925 — Ł 518.00; 1926 — Ł 701.000, a w maju br. Ł 1,403.000. Również eksport drewna twardego z Polski do Anglji poprawił się znacznie w ostatnim czasie, który wynosił w ubiegłym maju 157.000 stóp kubicznych w porównaniu do 49.000 w maju roku ubiegłego i 91.000 w maju 1925.

W związku z ostatniemi wylewami Misisipi należy spodziewaś się obecnie lepszego zbytu na buk, dąb i inne twarde materjały drzewne. W związku z tem Finlandja np. zwiększyła już w ostatnim czasie swój eksport drewna twardego przy równoczesnym obniżeniu się eksportu drewna miękkiego. Ten spadek eksportu drewna miękkiego zaobserwować możemy również na Litwie, w Szwecji, w Stanach Zjednoczonych Ameryki, Kanadzie i innych, przyczem jednak w niektórych z wymienionych kraji zmniejszył się również i eksport drewna twardego, podobnie jak i ostatnio w Japonji.

Szczególnie godnem uwagi jest również znaczne ożywienie, jak nastąpiło w maju br. na rynku kopalniaków, pozostającym pod wpływem Francji, która zajmuje pierwsze miejsce w eksporcie tych sortymentów.

Tak samo bardzo znamienne jest zwiększenie się importu fornierów i płyt klejonych, kt ry z ilości: 14.000.000 stóp kwadratowych o wartości 97.846 Ł w r. 1925 zwiększyła się na 17.146.000 stóp kwadratowych o wartości 110.716 Ł w r. 1926 a w maju rb. osiągnęła cyfrę 27.970.000 stóp kwadratowych o wartości 154.786 Ł.

POŁOŻENIE RYNKOWE.

Konsekwentne żądania naszego przemysłu tartacznego, dotyczące większej ochrony przed nadmiernem ogałacaniem go z surowca, nie pozostały bez echa

w Niemczech. Podczas gdy niektórzy z interesentów niemieckich upatrują w nastąpić mającem utrudnieniu zaostrzenie wojny gospodarczej z polskiej strony, mogącem pociągnąć za sobą odwet niemiecki, to drugi obóz występuje więcej objektywnie i stwierdza jedynie, że projektowane posunięcie z strony polskiej przyczyniłoby się do wstrzymania dowozu surowca dla niemieckich tartaków na wschodzie i wprowadziłoby je w duże trudności. W każdym razie drzewo polskie stanowi dziś tak poważną pozycję w wewnętrzno-niemieckim obrocie gospodarczym, że jego brak, mogący ewentualnie nastąpić w razie wstrzymania dowozów surowca, pociągnąłby za sobą następstwa całkiem niepożądane. Z tego Niemcy zdają sobie w zupełności sprawę. **Celem usunięcia wyłaniających się i już istniejących nieporozumień rząd niemiecki podobno ma udzielić w wrześniu kontyngentu dodatkowego i zarządzić ułatwienie przywozu materjału tartego.** Leżałoby to w interesie zarówno jednej jak i drugiej strony.

Na rynku materjałów tartych nastąpiło osłabienie; dotyczy to w szczególności materjału odziomkowego, podczas gdy zainteresowanie dla materjału wierzchołkowego pozostaje nadal zadowalające. Deski ciesielskie z spławianego polskiego drewna sprzedawano ostatnio po 70 mk loco Berlin, podczas gdy te same deski stolarskie przynosiły 85 mk. Ostatnio sprzedano większą partję blochów i dłużyc, spławianych z Wołynia i drugą partję z okolic Augustowa po 28 mk loco Solec. Taksamo sprzedano do Grudziądza, Gdanska i Niemiec. większe partje sosny okrągłej. Jak słychać, żądania za drewno spławiane dochodzą niekiedy do 40 mk. którą to cenę uważają Niemcy za wysoką; zależy to od zawartości w danej partji drewna nadającego się na przetarcie na deski. W tej łączności stwierdzić musimy, że niewyjaśniona sytuacja co do bliskich postanowień w sprawie wywozu utrudnienia drewna z Polski wpływa na transakcje, mające być realizowane w przyszłej kampanji.

Co do rynku kopalniaków zaznaczyć należy, że niebawem zawierane będą kontrakty z poszczególnemi odbiorcami. Już teraz stwierdzić wypada, że na ogół żądania są wyższe niż dochychczas. Zdaje się, że podaż kopalniaków, pochodzących z zrębów sówkowych, będzie w tym roku mniejsza, co naturalnie wpłynie bezwątpienia na wzrost cen. Również Niemcy okazują nadal silne zainteresowanie dla naszego rynku kopalniaków, pokrywając nimi całe swoje zapotrzebowanie importowe. Kopalnie niemieckie nie godzą się na wyższą cenę jak 26,50 mk loco zachodnio-niemiecka kopalnia, czyli że chcą płacić cenę dochychczasową. Nasz handel kopalniakami znalazł się teraz może w nieco niekorzystniejszem położeniu o tyle, że cały szereg kopalń zachodnio-niemieckich połączył się w towarzystwie „Vereinigte Holzgesellscharten G. m. b. H." (Ziednoczene Spółki Drzewne, s. z o. p.), pokrywające około 20% zapotrzebowania tamtejszych kopalń. Ich terenem zakupów będzie w pierwszym rzędzie Polska a więc zachodnie dyrekcje. Nadleśnictwa niemieckie sprzedały ostatnio kopalniaki I klasy po 15 mk a II kl. po 10 mk za mśc loco las. Francja również zgłasza większe zapotrzebowanie na kopalniaki, tak, że znów należy się spodziewać dość dużego ożywienia w tym dziale.

RYNKI KRAJOWE.

Wyniki sprzedaży drewna użytkowego i opałowego w nadleśnictwach państwowych.

Nadleśnictwo Państwowe Jezierce D. L. P. Poznań.
Licytacja w dniu 18. sierpnia 1927 r.

Brzoza	IV kl.	za m³	20.62	zł
Sosna	I „	„	64 52	„
Sosna	II kl.	za m³	45.95	zł
„	III „	„	36.79	„
„	IV „	„	41.71	„
„ †	I „	„	37.44	„
„ †	II „	„	36.61	„
„ †	III „	„	38.56	„
„ †	IV „	„	39.71	„
„	szczapy opałowe	za mp.	12.22	„
„	wałki opałowe	„	9.40	„

Nadleśnictwo Państwowe Dębowo D. L. P. Toruń.
Licytacja w dniu 19. sierpnia 1927 r.

Dąb	szczapy opałowe	za mp.	11.28	zł
„	wałki opałowe	„	9.17	„
Grab	wałki opałowe	„	8.00	„
Osika	szczapy opałowe	„	6.33	„
„	wałki opałowe	„	4.50	„
Sosna	I kl.	za m³	37.20	„
„	szczapy opałowe	za mp.	11.11	„
„	wałki opałowe	„	8.32	„
Świerk	szczapy opałowe	„	8.44	„
„	wałki opałowe	„	6.00	„

Nadleśnictwo Państwowe Osiek D. L. P. Bydgoszcz
Licytacja w dniu 19. sierpnia 1927 r.

Sosna	III kl.	za m³	30.61	zł
„	IV „	„	30.06	„
„	drągi I kl.	za sztk.	15.00	„

Nadleśnictwo Państwowe Cierpiszewo D. L. P. Bydgoszcz.
Licytacja w dniu 22. sierpnia 1927 r.

Sosna	szczapy opałowe	za mp.	10.20	zł.
„	wałki opałowe	„	8.00	„

Nadleśnictwo Państwowe Zielonka D. L. P. Poznań.
Licytacja w dniu 22. sierpnta 1927 r.

Dąb	IV kl.	za m³	68.00	zł
Sosna	I kl.	za m³	44.84	„
„	II „	„	36.06	„
„	III „	„	31.92	„
„	szczapy opałowe	za mp.	9.19	„
„	wałki opałowe	„	7.10	„

Nadleśnictwo Państwowe Promno D. L. P. Poznań.
Licytacja w dniu 23. sierpnia 1927 r.

Brzoza	szczapy opałowe	za mp.	13.50	zł
Sosna	szczapy opałowe	„	6.30	„
„	wałki opałowe	„	5.20	„

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE

Wielce Szanowna Redakcja!

Powróciwszy do Polski po dłuższym pobycie w Anglji, dopiero teraz miałem sposobność obznajmienia się z artykułem Szan. Panów, który się ukazał w Rynku Drzewnym Nr. 63 pod nagłówkiem: Rynek Angielski a ceny Polskie.

Ponieważ z treści tego artykułu wynika, że jego autor nie zrozumiał należycie mego punktu widzenia na sprawę wywozu drzewnego z Polski do Anglji, więc poczuwam się do obowiązku poczynić pewne wyjaśnienia.

Zanim przystąpię do merytorycznego wyszczególuienia sprawy, pozwalam sobie nadmienić, iż rozwój fimy, którą mam zaszczyt kierować, jest w całości zależny od dobrej reputacji eksporterów polskiego drzewa. W stopniu niemniejszym, niż każda inna polska eksportowa firma, jestem przeto zainteresowanym w tem,

aby te dobre imię pozostało zachowanem i leży we wspólnym naszym interesie, azeby przyczyny dla których reputacja polskiego eksportu drzewnego nie stoi na należytej wysokości były jaknajprędzej usunięte. Im prędzej się to stanie, tem korzystniej to będzie dla wszystkich zainteresowanych. Z szczerem ubolewaniem dowiedziałem się z rozmów moich, które ostatnio niejednokrotnie prowadziłem w Anglji z przedstawicielami kilku poważnych firm drzewno-handlowych, robiących wielkie zakupy, że są oni w wysokim stopniu zniechęceni do towaru Gdańskiego. Na moje usilne prośby, aby mi szczerze objaśnili motywy swego zniechęcenia, otrzymałem w odpowiedzi następujące zarzuty:

1. Nie jesteśmy nigdy pewni tego, jaki towar otrzymamy. Po pierwsze zauważa się tam nadmiar znaków handlowo-firmowych, służących dla specyfikacji gatunków drzewa. Eksporter wyobraża sobie że dość jest oznaczyć swój towar gwiazdkami, a towar napewno znajdzie dla siebie nabywcę, no, i rozglądając się w towarze, dostarczanym do Gdańska, zauważyć się da łacnie, że widzimy tam markę z gwiazdkami zupełnie niezależnie od tego, czy dane drzewo jest

a) materjał z pod piły
b) u/s,
b) materjał z pod piły i średni,
d) poniżej u/s,
e) III i IV kl. — (patrz str. 99 i str. 304 pisma „Polski Eksporter Drzewny" z dnia 12. maja 1927 r. Nr. 9.)

2. Jak już przedtem pisałem, przeważna część polskiego drzewa eksportuje się przy pośrednictwie gdańskich firm, które niezawsze same obrabiają drzewo, lecz skupują towar od rozmaitych po całej Polsce rozrzuconychh tartaków, nagromadzają go na swoich składach w Gdańsku i potem sprzedają zagranicę pod jedną i tą samą marką (znakiem) własną. W ten sposób drzewny towar dobrych gatunków i dobrze obrobiony jest pomieszany z marnym. Pozatem zdarza się, zapewno z tego samego powodu, że przy powtórnym obstalunku nabywcy mogą otrzymać towar nie identycznego gatunku, niż pierwszy transport, chociaż znak towarowy pozostaje jeden i te sam.

3. Terminy dostawy zakupionego towaru niezbyt ściśle bywają zachowywane przez dostawców, — chociaż udało mi się objaśnić nabywcom, z jakimi trudnościami są związane transportowanie i ładowanie towaru przy dostawach z Małopolski lub z Kresów Wschodnich.

Oto są braki, które mogą i — powinny zostać usunięte jaknajprędzej.

Nie widzę najmniejszej przyczyny, dla której polskie drzewo nie miałoby osięgać cen takich samych jak np. finlandzkie. Chociaż finlandzkie drzewo, np. przy nieznacznie lepszym gatunku swoim, nie może być eksportowanem przez okrągły rok, z powodu zamarzania portów Finlandji, ale dzięki lepszej produkcji, zyskuje lepsze ceny. W tym wypadku polskie drzewo, które przez cały rok może być dostarczanem na rynki zbytu, ma swoją przewagę.

Zwracając się do sprawy t. zw. „drzewa sówkowego," oczywiście nie można zabronić nikomu sprzedawania takiego drzewa gdzie i komu się spodoba, o ile się znajdzie kupiec. Lecz, jako właściciel domu, wyznam szczerze, że nigdybym nie użył na budowę tego drzewa. Jest jedak niezupełnie godziwem, jeżeli sprzedający oznacza takie sówkowe drzewo jako „materjał z pod piły, (Sägefallende Ware) gatunku 1, 2, 3 i 4, bez odróżniania jego sówkowego stanu od zupełnie zdrowego drzewa.

W ogólności polskiemu drzewu nie można odmówić jego naturalnych zalet, i w istocie reputacja jego z roku na rok się polepsza, ale dopiero wtedy, gdy anglik-nabywca będzie w stanie uznać, że w interesach z polskim towarem napotyka rzetelne stosunki, naonczas dopiero zamilknie w Anglji gadanie o

„Gdańskim naciąganiu, jak to zwykle bywa," i o tem, że „za żadne pieniądze, nawet darmo, nie chcemy z gdańskim drzewem mieć nic do czynienia."

PROTOKÓŁ

ze zebrania Koła Leszno Z. Z. L. w Rz. P. w dniu 10 lipca 1927 r.

Po zagajeniu, zebrania które rozpoczęło się o godzinie 9-ej przewodniczący powitał przybyłych członków koła leszczyńskiego i wolsztyńskiego z którego kilku stawiło się z przewodniczącem p. nadl. Niebieszczańskiem na specjalne zaproszenie, by brać udział w strzelaniu o nagrody. Następnie odczytywano protokół z ostatniego zebrania i różne komunikaty Oddziału, poczem zebrano składkę na wdowę po zmarłym członku śp. Zielińskim z Drawska w sumie 41,50 zł. i składkę na pp. Mroczkiewicza i Perkitnego w sumie 15,— zł. z koła Leszno i 7,— zł. z koła Wolsztyn. Zebrane pieniądze wyśle skarbnik koła pog adresem podanem w komunikatach. Dłuższa dyskusja rozwinęła się nad sprawą dot. zjazdu delegatów leśników prywatnych, przyczem wyrażano ogólnie życzenia, by wreszcie stosunki normujące byt leśników prywatnych pomyślnie zostały uregulowane. Na delegata dla koła leszczyńskiego i wolsztyńskiego wybrano jednogłośnie p. nadl. Brelińskiego. W myśl komunikatu Oddziału zgodzono się na abonowanie „Rynku Drzewnego". Jednocześnie kol. Kaźmierczak zabrał głos i oświadczył, że z pewnością poszczególni członkowie

Notowania dewiz z dnia 25. sierpnia 1927 r.

Obsługa radjotelegraficzna P. A. T-icznej.

Dewiza	Stopa dyskont.	Parytet w zł	Notowania za	w Warszawie	Gdańsku	Berlinie	Londynie	Nowym Jorku	Paryżu	Pradze	Zurychu	Wiedniu
Warszawa	8	—	100 zł	—	57,56	46,825	43,50	—	—	—	58	79,67
Poznań	8	—	100 zł	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Gdańsk	6	113.00	100 Gd. gld.	—	—	81,36	—	—	—	—	—	—
Berlin	6	123.45	100 R. M.	—	—	—	20,42½	23,80½	607.00	—	123,50	168,66
Belgja	5½	72.07	100 fr. belg.	124.52	—	58,40	34,92½	13,92	355,00	—	72,20	98,60
Bukareszt	6	100	100 l.	—	—	—	—	—	—	—	3,25	4,38¼
Budapeszt	6	90.67	100 pengo	—	—	73,40	27,80	—	—	—	90,75	123,57
Holandja	3½	208.31	100 gld. hol.	—	—	168,13	12,13 3/8	40,06½	1021,75	—	207,42½	283,78
Kopenhaga	5	138.88	100 k. d.	—	—	112,37	18,11¼	26,78	683,25	—	138,95	189,75
Londyn	4½	25.22	1 funt ster.	43,49	25,07	20,401	—	4,86 3/16	124,02	—	25,21 5/8	34.44¼
Nowy Jork	3½	5.18	1 dolar	8,93	—	4,196	4,86 8/16	—	25,51	—	5,18 21/32	708,45
Paryż	5	100	100 fr. franc.	35,06	—	16,45	124,02	3,92	—	—	20,34½	27,76½
Praga	5	105.01	100 k. czesk.	26,51	—	12,35	163,93	—	75,70	—	15,37	20,98
Rzym	7	100	100 l.	48,75	—	22,87	89,25	5,44¾	138,85	—	28,25¾	38,61¼
Szwajcarja	3½	100	100 fr. szwajc	172,46	—	80,91	25,21¾	19,28	491,75	—	—	136,58
Sztokholm	4	138.88	100 k. szw.	—	—	112,62	18,16¼	26,85½	685,00	—	139,25	190,10
Wiedeń	7	72.936	100 szyling	126,—	—	59,12	34,50	—	—	—	73,07½	—

abonowaliby dla siebie „Rynek Drzewny", gdyby prenumerata wynosiła dla nich $1/3$ część obecnej, ponieważ tak wysokiego abonamentu nikt z leśników płacić nie może. Ustalono odnieść się w tej sprawie do Oddziału. W końcu przystąpiono do ułożenia programu strzelanie do tarczy o nagrody, na co zebrano odpowiedni fundusz i zakończono zebranie.

Po południu zebrali się członkowie w strzelnicy specjalnie dla koła wybudowanej w lasach rydzyńssich. Strzelano do tarczy i do rogecza stojącego. Nagrody otrzymali w strzelaniu do tarczy 1. kol. Brychny, 2. kol. Pucek, 3. kol. Maćkowiak, 4. kol. Błaszyk, 5. kol. Kirsz. Zaś w strzelanlu do rogacza 1. kol. Błaszyk 2. kol. Burmistrzak 3. kol. Maćkowiak 4. kol. Szczepański 5. kol. Kaźmierzcak. Po rozdaniu nagród zakończono zjazd pozdrowieniem „Darz bór". Obecnych było z kole Leszno 22 członków, z Wolsztyna 5 członków i jeden gość.

Przewodn. Koła Leszno Z. Z. L. Stryczyński.

KALENDARZ TERMINOWY

SPRZEDAŻY DREWNA ZARZĄDÓW LEŚNYCH,

ogłaszających swe sprzedaże w Rynku Drzewnym.

S = submisja
L = licytacja
W = z wolnej ręki

Termin dnia	godz.	Miejscowość (lokal sprzedaży)	w. = Województwo, d. = Dyrekcja Lasów Państw.	Rodzaj drewna	klasa	Dłużyce sztuk	Dłużyce m3	Kopalniaki i inne użytkowe m3	Kopalniaki i inne użytkowe mp.	Drewno opałowe mp.	Bliższe szczegóły W R.D.	Bliższe szczegóły ogłoszenie Nr.	Rodz. sprz.	Uwagi
27.VIII.27.	10^{00}	Państw. Nadl. Wronki (sala Koczorowskiego)	d. - pozn.								94	1067	L	na drewno opał.
28.VIII.27.	9^{00}	P.N. Przewodnik (oberża Groszkowski, Przewodn.)	d.- bydgoska								48	657	L	na drewno użytk. i opał.
30.VIII.27.	11^{00}	Państw. Nadl. Lutówko (kancelarja)	d.- bydgoska	dąb	I-IV		320,78				94	1062	S	
1.IX.27.	12^{00}	D. L. P. Białowieża (kancelarja)	d. - białow.				1270,—			2285,-	95	1080	L	
2.IX.27.	12^{00}	Państw.N. Drewniaczki (kancelarja)	d. - toruńska		I-III			822,79			96	1088	S	
3.IX.27.	11^{00}	D. L. P. Lwów (kancelarja)	d. - lwowska								87	997	L	w celu sprzedaży drewna na pniu.
	11^{00}	Państw. Nadl. Twarożnica (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	813	339,72				95	1073	S	
	12^{00}	D. L. P. Radom (kancelarja)	d. - radom.	jodła			2293,66				95	1075	L	
5.IX.27.	9^{00}	P.N. Przewodnik (oberża Szczepański, Przewodn.)	d.- bydgoska								94	1063	L	na drewno użytk. i opał.
	11^{00}	Państw. N. Międzychód (kancelarja)	d. - pozn.					300,—			94	1066	S	
	12^{30}	Państw. Nadl. Dąbrowa (kancelarja)	d.- bydgoska		I-IV	6123	3009,17	6638,77	343,-		96	1087	S	
		Zarząd Dóbr Boguchwała (kancelarja)	w.- lwowskie	jodła, sosna			2300,—				94	1060	L	
7.IX.27.	11^{00}	Państw. Nadl. Gołąbek (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	410	208,38	839,55	294,-	842,—	96	1089	S	
20.IX.27.	11^{00}	Państw.Nadl. Świslackie (kancelarja)	d. - białow.							18000,-	95	1074	L	
	12^{00}	D. L. P. Siedlce (kancelarja)	d. - siedl.								95	1079	S	na dzierżawę lub sprzedaż tartaków.
22.IX.27.	9^{00}	P.N.Przewodnik (oberża Szczepański, Przemodn.)	d.- bydgoska								94	1063	L	na drewno użytk. i opał.
4.X.27.	9^{00}	P. N. Przewodnik (oberża Szczepański, Przewodn.)	d.- bydgoska								94	1063	L	na drewno użytk. i opał.
18.X.27.	9^{00}	P.N. Przewodnik (oberża Szczepański, Przewodn.)	d.- bydgoska								94	1063	L	na drewno użytk. i opał.
8.XI.27.	9^{00}	P.N. Przewodnik (oberża Szczepański, Przewodn.)	d.- bydgoska								94	1063	L	na drewno użytk. i opał.
22.IX.27.	9^{00}	P.N. Przewodnik (oberża Szczepański, Przewodn.)	d.- bydgoska								94	1063	L	na drewno użytk. i opał.
6.XII.27.	9^{00}	P. N. Przewodnik (oberża Szczepański, Przewodn.)	d.- bydgoska								94	1063	L	na drewno użytk. i opał.

Redaktor odpowiedzialny za dział Rynku Drzewnego Józef Ziółkowski, za dział ogłoszeń i administrację wydawnictwa Edmund Bartz

Poszukuję do natychmiastowej dostawy większą ilość

Kopalniaków

w stemplach cięcia roku 1926/27. Płatne gotówką przy odbiorze. Oferty z podaniem ceny franko granica lub stacja załadowcza uprasza.

Franco-Industrielle

Skrzynka pocztowa 21. **Chodzież** 1083

„WYCINARKI-PIŁ“ (Sägestanzen) i **„NAPINACZE-PIŁ“** (Spannzeuge)

stale, pierwszorzędnego wykonania, wyrabiają 133

BRACIA KOHUT, (Nawojowa Małopolska)

Przy zamówieniu napinaczy, prosimy o wzór lub szkic z miarami.

Beczki do masła

(wagonowo) bukowe, cena **2500 zł. za tysiąc** heblowane, najlepszy gatunek. Na eksport i w kraju.

Wiadomość: 1094

Machoń, Warszawa, Krucza 36.

Siatki druciane 6-cio kątne

w całości w cynku kąpane.

Najtańsze i najpraktyczniejsze.

Sprzedaje po cenach fabrycznych, jedynej krajowej fabryki:

„Przegląd Leśniczy i Rynek Drzewny“

Składnica narzędzi leśnych - Poznań, W. Garbary 20.

Technik leśny

z ukończoną Szkołą Wyższą Lwowską, z maturą gimnazjum realnego, lat 39 samotny, dobry praktyk, poszukuje od **1. X. 1927 r.** posady nadleśniczego, technika leśnego lub samodzielnego leśniczego, Obecnie na posadzie, posiada dobre zaświadczenia pracy i referencje. Zgłoszenia do Rynku Drzewnego pod **Nr. 1061.**

Mamy do oddania

ca. 150 m³ 26 m/m wdług. 3 do 6 m.
„ 100 „ 30 „ „
„ 50 „ 40 „ „

desek, białych, zdrowych, obrzynanych zeszłorocznego tarcia z drzewa zielonego. Zgłosz. do Rynku Drzewnego pod **Nr. 1090.**

Werkmistrz.

Machanik, obznajomiony z wszelkiemi pracami na tartaku, jakoteż z instal. elektr., prowadzeniem maszyn i wykorzystaniu drzewa, samodzielny pracownik poszukuje odpowiedniej posady. Oferty do Admin. Rynku Drz. pod „Werkmistrz“. — 1086

Poszukuje dla mego doświadczonego werkmistrza

byłego montera tartacznego odpowiedniej

posady

Zgłosz. skierować do Rynku Drzewnego pod № **1097.**

Poszukuję

wspólnika czynnego

z zł. 22.000 — do dzierżawy dwugatrowego tartaku z dobremi maszynami. Okolica i położenie dobre. Oferty pod No. 1096 do Admin. „Rynku Drzewnego“.

Plac z szopą i małem biurem

nadający się na skład drzewa do wynajęcia 1084

H. MENSOR

BYDGOSZCZ Sowinskiego 12/14.

Za natychm. zapłatą w gotówce — kupię

pą dęb. szprych

2×3“ i mocniejszych

możliwie franko granica **Firschau**

Friedrich BLOCK,

Dampfsägewerk

BUBLITZ i. Pommern.

(Niemcy) 1076

Poszukuje

odziomki akacjowe

od 25 cm (/) wzwyż. 1098

Franz Muschiol

Holzbearbeitungsfabrik

Gleiwitz. Schliessfach 230.

Deski skrzynkowe

13 m/m gr. potrzebuje stale Fabryka skrzyń (1081

Z. Garstecki, budowniczy, Poznań, Sienkiewicza 7, tel. 6712.

Sprzeda się

niewielką lecz kompletnie urządzoną 1085 **fabrykę wyrobów drzewnych** w wojew. Poznańskiem. **Budynki murowane.** Prócz szeregu maszyn do obróbki drzewa są na miejscu dwa kotły parowe o pow. ogrz. 18 m² i 25 m², silnik parowy około 35 HP i elektryczny, oraz pompy syst. Worthington Duplex i t. p. Maszyny mogą być sprzedane osobno. Szczegół w Tow. Kredytowem Przemysłu Polskiego, Warszawa Jasna 1. codz. od 10-tej do 2-ej.

Pługi „Eckerta“ znane ze swej dobroci przy uprawach leśnych jak również pogłębiacze tej samej fabryki

poleca

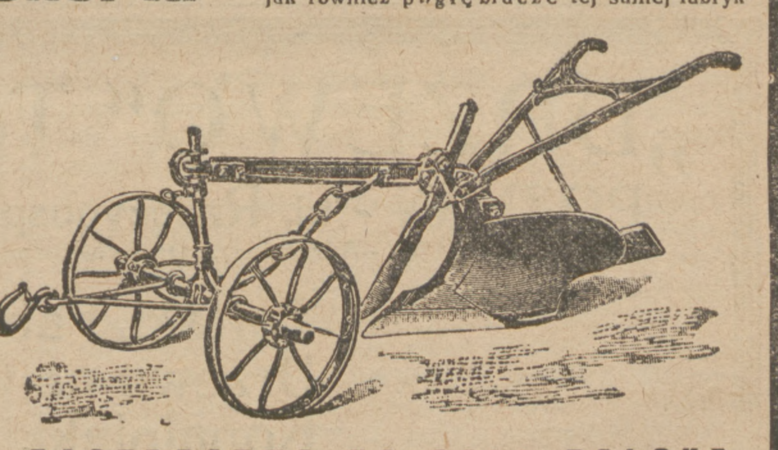
Rynek Drzewny

Składnica narzędzi leśnych

POZNAŃ

Wielkie Garbary 20

Telefon 18-20.

GENERALNE ZASTĘPSTWO NA CAŁĄ POLSKĘ.

Czcionkami Drukarni Rynku Drzewnego T. z o. p. Poznań ulica Wielkie Garbary nr. 20.